

Na aflevering met jonge wijdelingen getuigen ervaren priesters over hun levenskeuze in Jaar van de Priester

Achter tralies leven vaak kwetsbare mensen

Televisieserie *Leuven Hulp* breekt muur tussen 'binnen' en 'buiten' af

- Serie leert gevangenen niet langer te zien als onmens
- Jammer van het foute beeld dat van pastors werd opgehangen
- Aalmoezeniers bidden niet voor vrijlating, maar werken aan geestelijke bevrijding

Lieve WOUTERS

Het grootste deel van de Belgische negentiende-eeuwse gevangenen werd opgetrokken binnen de stadskern om het contact tussen mensen binnen en buiten de muren te vergemakkelijken. Toch lijkt de uitsluiting nergens zo vanzelfsprekend en waterdicht als achter de tralies. Wie zich binnen de muren bevindt, is slecht. Daarbuiten is er geen vuiltje aan de lucht. Het is de verdienste van de televisieserie *Leuven Hulp* om deze vastgeroeste overtuiging op losse schroeven te zetten. De mannen die de kijker via de beeldbuis leert kennen, zijn vooral erg kwetsbaar en kansarm.

„Natuurlijk zitten ze hier niet voor niets”, stelt aalmoezenier Jef Wauters, sinds 2002 werkzaam in de hulpgevangenis van Leuven en voordien dertien jaar in Sint-Gillis. „Je moet niet naïef zijn. Als we deze mensen willen bijstaan, ontkennen we niet wat ze op hun kerfstok hebben.”

„Maar we proberen met hen af te dalen naar de diepste krochten van hun wezen, om hen te helpen verantwoordelijkheid op te nemen voor hun daden. Alleen zo kunnen ze tot berouw komen en een andere weg bewandelen die meer geluk schenkt. Maar dit kan maar, als de mensen eerst mogen ervaren dat ook zij er als mens toe doen. De taak van een pastor is het dan ook om God aanwezig te stellen. Zelf ben ik niet kwistig met spreken over God of Christus. Mijn aanwezigheid is voldoende om de godsnaam 'Ik zal

er zijn voor u' tot uitdrukking te brengen.”

Jef Wauters betreurt dan ook de manier waarop het werk van de aalmoezeniers in beeld werd gebracht via een pastor die met een gevangene bad voor een goede uitspraak van het gerecht, Bijbelboek goed in beeld. „Wij bidden niet voor vrijlating, maar werken samen met gedetineerden die dat wensen aan geestelijke bevrijding.”

Van de tweehonderd gedetineerden in Leuven Hulp woonden onlangs ruim zestig de kerstviering bij. De schoonheid van een verzorgde liturgie met levensnabije woorden kan wonderen doen, weet de aalmoezenier. „We hadden eens een gedetineerde, meervoudig moordenaar, die zich al

achttien maanden opsloot in zijn cel en nooit buiten kwam. Toen hij opeens toch cursussen begon te volgen, sprak ik hem daarop aan. Hoewel hij een moord op zijn geweten had, werd hij tijdens de paasviering getroffen door het verhaal van Mozes, aan wie God zich openbaarde. Ook hij was niet voor eeuwig afgeschreven.”

„Ruim de helft van de gevangenen zit hier voor drugsgelieerde feiten. Dan komen de gewelddelicten, van mannen die nooit geleerd hebben hun gevoelens te beheersen. Een derde grote groep betreft geïnterneerden, vaak psychisch zieken. Die groep zie ik groeien met de jaren, mogelijk ook alweer door het toegenomen drugsgebruik, dat psychoses kan uitlokken. We hebben dan ook

vooral te maken met kwetsbare mensen, die weinig kansen kregen in het leven.”

**Regisseur Yoohan
Leyskens over aalmoezeniers: „Ze doen ongelooflijk belangrijk werk”**

Dat bevestigt ook cameraman en regisseur Yoohan Leyskens, motor achter de serie *Leuven Hulp*. Vóór zijn eerste bezoek aan de gevangenis had hij een heel ander beeld van het leven achter tralies. „Ik dacht dat het allemaal nogal meeviel, maar zag al gauw in hoe uit-

zichtloos, deprimerend en erg het leven in de gevangenis is. Mijn bedoeling was dan ook die onbekende wereld meer zichtbaarheid te geven in de samenleving.”

„Zonder hun feiten goed te praten, wilden we de gevangenen voorstellen als mensen met nog een andere kant. Bijna iedere persoon die we ontmoetten, bleek een zwaar verleden te hebben met zijn vader en/of moeder. Velen namen zich voor niet dezelfde fouten te maken als hun ouders, maar jammer genoeg lijken ze gedoemd om die te herhalen.”

Terwijl Yoohan Leyskens droomt van een project dat ook de kant van de slachtoffers belicht, benadrukt hij zijn waardering voor de aalmoezeniersdienst: „Ongelooflijk belangrijk werk.”

Aalmoezeniers brengen liefde binnen in gekwetste levens, en proberen gevangenen verantwoordelijkheid bij te brengen. © Reporters